

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 26T/18/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0022010485
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Petričko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2022:0022010485.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, samosudca JUDr. Daniel Petričko, PhD., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21. decembra 2022 v Michalovciach, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

L. U., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom A., prechodne bytom L., Mlynská 3508/9,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

po predchádzajúcej vzájomnej dohode s už právoplatne odsúdeným P. Q., v presne nezistenom čase začiatkom mesiaca marec 2022 pristúpili k budove so súpisným číslom XXXX, ktorá sa nachádza na ul. G. v L. a toho času je v rekonštrukcii, pričom L. U. za použitia sekery, ktorú mal vtom čase so sebou, rozbil sklenenú vyplň plastového okna o rozmere 95 x 38 cm, následne cez rozbitú sklenenú vyplň otvoril okno cez ktoré obaja vošli na prízemie predmetnej budovy, kde zo stien predmetnej budovy povytŕhávali medené káble o rozmere 1,5 x 3 CYKY v celkovej dĺžke 55 m, čím týmto konaním pre poškodenú spol. Pramo s. r. o., so sídlom ul. Jana A. Komenského č. 12 v Michalovciach, ICO: 317 179 69, odcudzením medených káblov spôsobili celkovú škodu na majetku 46.86,-€ a rozbitím sklenenej výplne škodu vo výške 10,-€; pričom obžalovaný L. U. sa uvedeného konania dopustil napriek tomu, že bol za taký čin odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu A., sp. zn. 1T 54/2020, zo dňa 26.05.2021, právoplatným dňa 17.06.2021, k trestu odňatia slobody na 4 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 15 mesiacov do 18.09.2022,

t e d a

- si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

- prečin: krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho súd pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému povinnosť spoločne a nerozdielne s už právoplatne odsúdeným P. Q., uhradiť poškodenému L. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L., T., škodu vo výške 145,72 Eur.

o d ť o v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce podal na P. Q. a L. U., obžalobu pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) (ods. 2 iba u L. U.) spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Súd vo veci rozhodol trestným rozkazom, pričom proti trestnému rozkazu podal L. U. prostredníctvom svojho obhajcu odpor. Trestný rozkaz voči P. Q. teda nadobudol právoplatnosť.

Na pojednávaní konanom dňa 21.12.2022 obžalovaný po poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný. Následne teda súd prijal vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku a dokazovanie vykonal iba v rozsahu o treste a náhrade škody a to prečítaním listinných dôkazov.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 2x súdne trestaný naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov, sp. zn. 1T/54/2020, kde mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody trvaní 4 mesiacov, výkon ktorého bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 15 mesiacov do 18.9.2022. Zároveň bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trebišov sp. zn. 3T/102/2020 zo dňa 9.7.2020.

Zo správ o povesti mesta Michalovce a Trebišov vyplýva všeobecne hodnotenia na osobu obžalovaného.

Z vyčíslenia škody vyplýva, že dňa 18.3.2022 bola vystavené ponuka na 4 ks zárubni v celkovej hodnote 177,72 Eur. Dňa 18.3.2022 došlo k zhotoveniu dvojitého zasklenia v sume 10 Eur a rovnakého dňa bol zakúpený tovar - kábel 3Cx1.5 v hodnote 46,86. Poškodený si uplatnil škodu vo výške 145,72 Eur.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že obžalovaný má doposiaľ evidovaných 14 záznamov o priestupkoch.

Zo spisového materiálu Okresného súdu Trebišov, sp. zn. 3T/102/2020 vyplýva, že obžalovaný bol uznaný za vinného pre skutok kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona za skutok spáchaný 22.2.2020. Dňa 9.7.2020 okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom, ktorým uznal obžalovaného L. U. za vinného a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace, výkon ktorého podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok. Rozsudok bol vyhlásený za prítomnosti obžalovaného, jeho zákonnej zástupkyne, obhajcu a zástupcu UPSVAR. Zároveň rozsudok nadobudol v rovnaký deň aj právoplatnosť.

Zo spisového materiálu Okresného súdu Trebišov sp. zn. 1T/54/2020 vyplýva, že obžalovaný bol uznaný za vinného pre skutok kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona za skutok spáchaný dňa 6.6.2020. Dňa 26.5.2021 okresný súd vo veci rozhodol trestným rozkazom, ktorým uznal obžalovaného L. U. za vinného a uložil mu súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace, výkon ktorého podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov. Zároveň zrušil výrok o treste Okresného súdu Trebišov sp. zn. 3T/102/2020 zo dňa 9.7.2020. Trestný rozkaz bol doručený obžalovanému 7.6.2021, právoplatnosť nadobudol dňa 17.6.2021.

K výroku o treste

Súd obžalovanému L. U. uložil § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Takto uložený trest, pokiaľ ide o druh aj výšku, súd považuje za nevyhnutný a zároveň dostatočný na dosiahnutie účelu trestu, ktorým je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom trestnej činnosti tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov.

V prvom rade súd posudzoval existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle ust. § 36, § 37 a § 38 Trestného zákona. U obžalovaného súd vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona a to, že sa priznal a skutok oľutoval. Obžalovaný svoje konanie už v prípravnom konaní priznal a oľutoval ho, čo následne zopakoval aj na hlavnom pojednávaní. Súd vzhliadol aj jednu priťažujúcu okolnosť a to v zmysle ust. § 37 písm. m) Trestného zákona a to, že bol už za trestný čin odsúdený a to rozsudkom Okresného súdu Trebišov, sp. zn. 3T/102/2020, ktorý bol síce zrušený, ale hlavne trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 1T/54/2020. Zároveň prejednávany skutok spáchal v skúšobnej dobe podmieňačného odsúdenia vo veci Okresného súdu Trebišov, sp. zn. 1T/54/2020, nakoľko skúšobná doba podmieňačného odsúdenia (OS Trebišov 1T/54/2020) trvala do 18.7.2022 a aktuálne prejednávany skutok spáchal obžalovaný v marci 2022. Súd teda v zmysle ust. § 38 ods. 2 Trestného zákona neupravoval trestnú sadzbu, ktorá je v prípade tohto trestného činu v rozmedzí 6 mesiacov - 36 mesiacov (3 roky).

Súd pri ukladaní trestu rovnako zohľadnil aj fakt, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní po poučení vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný. Týmto vyhlásením sa obžalovaný vzdal práva na prejednanie jeho viny. Súd využil možnosť mimoriadneho zníženia trestu v zmysle ust. § 39 ods. 2 písm. d) a § 39 ods. 4 Trestného zákona per analogiam. Uvedený postup navyše vychádza zo stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj/55/2016. Súd je toho názoru, že v zmysle tohto stanoviska je takýto postup fakultatívny, nie obligatórny. Tu je však potrebné podotknúť, že v uvedenom prípade je možné využiť tento inštitút vzhľadom na postoj obžalovaného k trestnej veci. Ako už bolo vyššie uvedené, ten sa naozaj počas celého trestného konania priznával k spáchaniu trestného činu a skutok naozaj oľutoval. Súd teda upravil sadzbu použitím inštitútu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d) a § 39 ods. 4 Trestného zákona per analogiam. Základná sadzba pri trestnom čine krádeže podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona je 6 mesiacov až 36 mesiacov (3 roky). Použitím mimoriadneho zníženia trestu postupom podľa § 39 ods. 2 písm. d) a § 39 ods. 4 Trestného zákona sa spodná hranica trestnej sadzby znižovala o jednu tretinu. Teda z hranice 6 mesiacov sa hranica posunula znížila na 4 mesiace. Výsledná sadzba je teda 4 mesiace až 36 mesiacov (3 roky). Súd uložil obžalovanému trest 5 mesiacov, teda pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu, ale nie na jej úplnej hranici. Súd je toho názoru, že dôvod na mimoriadne zníženie trestu v tomto prípade reálne existuje, avšak nie na úplne spodnej hranici.

V prípade obžalovaného, išlo o spáchanie trestného činu v skúšobnej dobe podmieňačného odsúdenia vo veci Okresného súdu Trebišov sp. zn. 1T/54/2020. V zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona mal teda súd obmedzené možnosti na ukladanie trestov. V prípade ustanovenia § 49 ods. 2 Trestného zákona je súd toho názoru, že uvedené ustanovenie nevylučuje možnosť uloženia iného alternatívneho trestu, vylučuje iba možnosť uloženia trestu odňatia slobody s podmieňačným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu. Postupom podľa § 49 ods. 2 Trestného zákona teda zákonodarcu obmedzuje možnosť ukladaní trestov buď na nepodmieňačný alebo na iný alternatívny trest. Uvedený názor súdu je navyše v zhode aj s názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadrenom v uznesení 2 Tdo/11/2015. Súd sa teda musel vysporiadať s tým, aký druh trestu v prípade obžalovaného, bude na účely potrestania, prevýchovy, ale predovšetkým prevencie a ochrany spoločnosti tým najideálnejším trestom.

Súd mal pri úvahe o uložení trestu, obmedzené portfólio možností. V prípade úvahy o alternatívnych trestoch prichádzali do úvahy iba 3 druhy trestov a to peňažný trest, trest domáceho väzenia alebo trest povinnej práce. V prvom rade je potrebné poukázať, na všeobecnú prevenčnú činnosť pri trestaní páchatelov. Trest má mať charakter prevencie pre samotného páchatela, aby v budúcnosti nepáchal trestnú činnosť.

V prípade peňažného trestu je možné pristúpiť k jeho uloženiu len vtedy, ak je zrejmé, že bude vymožiteľný. Obžalovaný spáchal majetkový trestný čin, ktorého motívom bola ziskuchtivosť. Navyše obžalovaný nemá žiadne príjem, ktorý by garantoval, že peňažný trest bude riadne vykonateľný. V prípade uloženia peňažného trestu by tento mohol spôsobiť jeho nevyožiteľnosť s následnou premenou trestu na nepodmienečný trest.

Pri úvahe o možnosti uloženia trestu domáceho väzenia, ako alternatívneho trestu, je potrebné uviesť, že aj pri tomto treste musí obžalovaný čiastočne finančne participovať na jeho výkone. Ako to už bolo uvedené, obžalovaný nemá žiaden príjem. Navyše, výkon trestu domáceho väzenia je podmienený aj splnením materiálo - technických podmienok v domácnosti. V tomto smere mal súd skôr obavu ohľadne nedodržiavania režimu, nakoľko obžalovaný sa zdržiava na viacerých adresách a žije viac migračným spôsobom života. Výkon jeho kontroly by teda bol minimálne komplikovaný.

V prípade trestu povinnej práce je súd toho názoru, že v uvedenom prípade by eventuálne aj boli splnené podmienky na uloženie tohto druhu trestu, avšak súd k tomu nepriklonil. Je potrebné uviesť, že obžalovaný sa dopustil spáchania úmyselného trestného činu v čase plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenie vo veci Okresného súdu Trebišov, sp. zn. 1T/54/2020. Zároveň sa obžalovaný po spáchaní prejednávaneho skutku dopustil ďalších 3 priestupkov. Tu už žiadna alternatívna žiaľ neprichádza od úvahy.

Súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody na spodnej hranici zníženej trestnej sadzby. V uvedenom prípade je potrebné uviesť, že obžalovaný spáchal skutok v čase trvania skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia, kedy mal povinnosť viesť riadny život. Obžalovaný vedel, že je v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, ale nesprával sa tak. Správanie obžalovaného súd vyhodnotil ako konanie, ktorým ignoruje rozhodnutie súdu. Bolo jeho povinnosťou viesť taký život, aby súd nemal pochybnosti o tom, že podmiennečný odklad nebol správny. Obžalovaný nevyužil fakt, že mu zo strany súdu, uložením podmiennečného trestu, bola poskytnutá šanca na to, aby preukázal, že dokáže viesť riadny život a nie je potrebné, aby trest vykonával v ústave na výkon trestu odňatia slobody. Žiaľ život obžalovaného nie je taký, aby súd v tomto prípade uvažoval o alternatíve, namiesto trestu odňatia slobody. Tu súd zároveň znova poukazuje na ust. § 49 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého nemožno uložiť podmiennečný trest v prípade, ak došlo k spáchaniu úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. V uvedenom prípade neexistuje žiadna iná možnosť ako uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody.

Súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálny stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný pred spáchaním prejednávaneho trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

K výroku o škode

Záverom súd rozhodol aj o nároku poškodeného Maroša Oláha. V prípravnom konaní bola škoda poškodeného uplatnená riadne a včas. Nakoľko táto škoda bola uplatnená riadne a včas, teda v súlade s ust. § 46 ods. 3 Trestného poriadku, súd priznal tento nárok a zaviazal obžalovaného spoločne a nerozdielne s už právoplatne odsúdeným P. Q., na náhradu tejto škody vo výške 145,72 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Michalovce. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo

rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.